

Særlige regler er gældende med hensyn til det såkaldte existensminimum: Hvis den skattepligtiges indkomst efter fradrag af skatten på grund af nedsat arbejdsevne, langvarig uforskyldt arbejdsløshed, stor forsørgelsesbyrde eller anden lignende omstændighed ikke kan dække, hvad den skattepligtige behøver til underhold af sig og sin husstand, kan den lokale skattemyndighed bestemme, at der ikke skal ske indeholdelse af skat eller at indeholdelse skal ske med nedsat beløb. Under tilsvarende omstændigheder kan der også ske nedsættelse (jævnning) af den foreløbige B-skat.

Efter indkomstårets udløb foretages den årlige taksering, og slutskatten beregnes. Den opgjorte slutskat med fradrag af de opkrævede eller erlagte foreløbige skatter udgør restskatten (kvarstående skatt), og opkrævning på denne udsendes senest den 15. december i året efter indkomståret. Er den skattepligtige lønmodtager, skal også restskatten opkræves gennem indeholdelse foretaget af hovedarbejdsgiveren, og indeholdelsen foretages i januar-april måned i det følgende år. B-skatteyderne skal indbetale restskatten i opbeholdsterminerne i marts og maj måned i samme år. Såfremt slutskatten overstiger den foreløbige skat med mindst $\frac{1}{6}$ af slutskatten eller med mindst 10.000 kr. skal der tillige erlægges et rentetillæg. Dette tillæg udgør 9 pct. af den del af restskatten, som overstiger 1.000 kr. Har den skattepligtige betalt for meget i foreløbig skat (överskjutende preliminär skatt) betales det for meget erlagte beløb tilbage til ham, under de nedenfor angivne omstændigheder tillige med et rentetillæg. Tilbagebetalingen finder sted på den måde, at der samtidig med slutskattesedlen tilsendes den pågældende et tilbagebetalingskort, som han derefter kan hæve hos postvæsenet. Der ydes et rentetillæg på 5 pct. af den del af tilbagebetalingsbeløbet, der overstiger 1.000 kr. For at undgå misbrug af ordningen er det dog bestemt, at rentetillægget højst kan udgøre 100.000 kr.

III. Medens statskatterne og kommuneskatterne før kildeskatteformen opkrævedes hver for sig, gik man i forbindelse med kildeskattens indførelse over til at opkræve statskatter og kommuneskatter under ét. Indbetalingen sker som tidligere anført til postvæsenet og samles i en særlig skatteafdeling under postvæsenet, som er oprettet i hvert len (amt) i den by, hvor lensstyrelsen har sæde (residenzstad). De indkomne skattebeløb anvises af postvæsenet til lensstyrelsen, som fører tilsyn med skatteopbeholdsløsen i lenet. I øvrigt er de forskellige opgaver i forbindelse med skatteopbeholdsløsen, herunder også fastsættelsen af forskudsgrundlaget og de løbende æn-

dringer i dette samt kontrollen med arbejdsgiverne, henlagt til den lokale skattemyndighed. I de største af de såkaldte magistratsstæder er det en kommunalt ansat tjenestemand, kronokamreraren, der leder skatteopbeholdsløsen, medens det i landdistrikterne og de øvrige byer er en statstjenestemand, håradsskrivaren, der forestår opbeholdsløsen. Selve udskrivningen af skattesedlerne m. v. foretages dog af vedkommende lensstyrelse med bistand af det derværende folkeregister (adresseregister med trykplader over befolkningen i lenet; trykplade-registret skal om et par år afløses af datamaskiner), hvorefter materialet sendes til den lokale skattemyndighed, hvor skattesedlerne m. v. forsynes med oplysning om det nærmere grundlag for den foreløbige eller den endelige beskatning.

Kommunerne får de skattebeløb, de har krav på, anvist fra staten til faste terminer. Da man først efter indkomstårets udgang kan foretage endelig opgørelse af det skattebeløb, kommunen har krav på, idet man først da har klarhed over de samlede indkomster, er der etableret en forskudsordning, der går ud på, at der i løbet af indkomståret anvises kommunen det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den for indkomståret fastsatte kommunale skatteprocent på de samlede indkomster i henhold til forrige års taksering. Staten bærer ansvaret for eventuelle skatterestancer, således at kommunernes skattebeløb ikke formindskes som følge af sådanne restancer. Når endelig taksering for indkomståret foreligger, foretages så endelig afregning med kommunerne.

Norge.

I. I Norge gennemførtes „skatt av årets inntekt“ ved lov af 21. november 1952 om betaling og innkreving av skatt. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 1957.

Forinden 1957 opkrævedes statskatten af statens egne skatteopkrævere, mens kommuneskatterne opkrævedes af kommunerne. Samtidig med indførelsen af skat af årets indtægt indførtes der fælles opkrævning af stats- og kommuneskatter, således at opkrævningen henlagdes til kommunerne, og således at de indkomne skattebeløb løbende fordeles på statskassen og de kommunale kasser.

Ordningen med skat af årets indtægt gælder for personer og dødsboer, men ikke for aktieselskaber, foreninger og lign.; disse sidste betaler fortsat skatten efterfølgende.

Ordningen omfatter indkomst- og formueskatter til stat og kommune. Sømandsskatteordningen er dog opretholdt som en særordning.

De norske regler om opgørelse af skattepligtig